

Laurinkostersällskapet

Foton Gunnar Vagerstam

Laurinträff 5/9-20 ostadigt väder, ömsom regn som sol. Vi var tre stycken som var på plats i Finnhamn redan på lördag morgon och hade börjat ge upp hoppet om fler när vi plötsligt efter lunchtid på lördagen såg den gröna 31-fotaren Lufsa nära sig!

Det blev en fin helg, trots coronan, med gemensam middag på klipporna som vanligt!

”Samma gamla gäng” som vanligt, så nu utmanar vi alla er andra till vårträffen 2021, som bestäms på årsmötet!

Årsmötet **den 21 november kl 13.00 – 16.00** närmar sig. Vi har hyrt in oss på Södergården, Götgatan 37 i Stockholm. Närmaste T-banestation är Medborgarplatsen och där under finns också ett bra parkeringshus, för dig som åker bil.

Se dagordning på sidan 2!

Styrelsen uppmanar alla att fortsatt följa de regler som FHM har angivit:

- * håll dig hemma om du är sjuk
- * håll avståndet
- * tvätta händerna 30 sek ofta
- * använd handsprit (finns i lokalen)
- * använd munskydd om du önskar

Torbjörn Bragderyd (längst fram till vänster i bild) kommer att berätta om sin senaste och även sina tidigare långseglingar.

Kallelse till årsmöte

När: Lördagen den 21 november 2020
klockan 13.00-16.00

Var: Södergården, Götgatan 37,
Medborgarplatsen, Stockholm. Vatten och
frukt serveras. Därefter går de som vill
vidare för en öl / mat.

Föredragshållare: Torbjörn Bragderyd
berättar om både sin senaste och tidigare
långseglingar.

Dagordning

1. Godkännande av mötets behöriga utlysande
2. Godkännande av dagordning
3. Val av två justeringsmän/kvinnor
4. Val av ordförande och sekreterare för mötet
5. Redovisning av årets verksamhet (se nedan)
6. Redovisning av sällskapets ekonomi (delas ut på mötet)
7. Beviljande av styrelsens ansvarsfrihet
8. a) Valberedningen presenterar sitt förslag av nya styrelsemedlemmar (Ordförande, kassör, webb-redaktör, Bladet-redaktör)
b) val av ny valberedning
9. Inkomna skrivelser och motioner
10. Övriga frågor bl a fastställande av datum för vår-, vinter- och höstträff samt årsmöte 2021.
11. Mötet avslutas och Torbjörn Bragderyd tar vid.

Efter mötet håller den nya styrelsen ett konstitutionerande möte.

Verksamhetsberättelse

Året 2020 blev och är fortfarande ett konstigt år med covid-19/Corona som nu tar fart igen i stora delar av vårt land.

Detta har påverkat alla mer eller mindre men även vår lilla förening har fått tänka på hur och var vi kan träffas.

Den 7 mars hade vi en trevlig vinterträff på anrika Artipelag i Värmdö, där vi fick en fin guidad visning av anläggningen av Kathryn. Där efter åkte vi hem till dem och fortsatte samtalet om alla möjliga resor och där Göran Cederström berättade mycket om sina upplevelser.

Vårträffen ställdes in pga. omständigheterna, men där några tog sig till mötesplatsen vid Norrviken för att träffas ute på bryggan.

Höstträffen genomfördes där fem båtar slöt upp och man fick en härlig gemensam kväll med mat på berget och skön samvaro.

Bladet har givits ut med 4 nummer varav blad 107 innehåller kallelse och agenda inför årsmötet.

Styrelsen har haft ett konstituerande möte och därefter e-postmöten där vårt nya Nordeakonto tog en stor del av våren och försommaren, innan vi fick till det som tänkt.

Vi hoppas att nästa år blir ett år där vi kan träffas på ett lättare sätt även om det kanske inte ser så ut idag.

Styrelsen

Här fortsätter Åke Somnells jorden-runt-segling med Miss My

Tisdagen 5 augusti kommer – dagen då det skulle klaras upp med tullen både vad gäller den levererade utrustningen, pistolen och utklarering. Klareringen gäller dock bara 24 timmar och jag är inte klar för avgång med så kort varsel. Dels beror det på att Noel går och väntar på att få pengar översända från Australien, det har han gjort en vecka vid det här laget. Jag börjar tvivla på att det över huvud taget skall komma något... Och pistolen får jag inte ut förrän det är klart att gå. Däremot ordnar det sig med "Brända Filip" och prylarna som jag får ut. Så den här gången stämmer det och frakten var betald!!

Jag jobbar några timmar med installation av satnaven, som direkt sätter igång och "kalkylerar". Den visar så småningom en position som är 0,3 sjömil fel enligt sjökortet. Det får duga!

Det sätter igång att blåsa ordentligt från syd frampå eftermiddagen. Jag märker plötsligt att jag håller på att dragga emot en trimaran intill. Kvickt igång med motorn och upp med Danfortankaret samt skiftar plats. Med två ankare ute verkar MM hålla sig på plats. Len har raggat upp en kompis, Gillis/SM7ACG i Tingsryd, som kommer in på vår tid och frekvens klockan 20.30. Gillis är svag idag, men återkommer på torsdag.

Onsdagen och torsdagen förflyter utan att Noel fått sina pengar. Vädret är fint igen med lagom sydostvind och jag är otålig på att komma iväg! Mitt visum går ut på torsdagen, så jag måste till immigration för att ordna förlängning. Ytterligare en månad är OK, men hoppas verkligen att jag slipper utnyttja den tiden!

Jag snackar med Birger i Arizonaöknen. Han hade haft telefonkontakt med Birgit. Det är OK hemma, men det mesta som vi

hade ställt ner i källaren har försvunnit vid inbrottet, som vi tidigare informerats om. Det blir jobbigt för Birgit att försöka rekapitulera vad vi hade för prylar. Det är höstluft i Stockholm och i Sydney har ett av de värsta ovädren på länge dragit fram. En tredjedel av stan är översvämmad, meddelar Arne. Gillis kommer på kortvågen som beräknat och han får Birgits telefonnummer och skall ringa. Nu ringer det på Bondegatan 12 från alla hörn av världen...!

Fredag 8 augusti. Jag väntar på Noel och när han dyker upp är det med fortsatt negativt besked. Jag föreslår att han utfärdar fullmakt för någon att lösa ut och eftersända till Australien, vi kan inte vänta mycket längre. Beslöt att klarera ut på måndag, så får han ytterligare en chans.

Blev inbjuden på middag till Cecil Smith. Han skall återvända till USA imorgon, så det är en form av avskedsföreställning. Många människor är där bl a Bob Page (som gick på revet). Mycket kavadrickande, sång och musik blir det .

På lördagen tar jag in NZ-stationen som sänder väderanalyser och ritar en karta. Ett svagt "tråg" ligger hitom N Caledonia och rör sig hitåt. Längre västerut är det högtryck. Det innebär att en försämring är att vänta närmaste dagarna.

På söndagen passar jag på att låna Pilot Charts och seglingsbeskrivningar för New Caledonia av Bob. Sedan till Reidar Lohne på "Renica II", han har en ny kopieringsapparat som kommer väl till pass.

Å andra sidan får han låna "South Pacific Handbook" av mig. Det är på detta sätt man finansierar mycket av det bok- och sjökortsunderlag som annars kostar skjortan.

Som förväntat kommer en väderför-sämring på söndag eftermiddag, en front passerar med vindökning och skurar.

Det verkar dock inte alltför alarmerande, lågtrycket är ganska svagt.

Måndag 10 augusti. Jag möter Noel och går till immigration för utklarering. Det blir problem för Noel. Jag är inte överraskad! Han hade inte haft det uppehållstillstånd som han trodde. Stämpeln i passet var struken men han hade uppfattat det som en signatur. De ville att han skulle visa upp pengar, varför förklarades inte. Han hade ju inga! Jag fick min klarering utan problem och efter en massa dividerande fick också Noel tillstånd att lämna Fiji. De var nog glada att bli av med honom. Som "straff" fick han veta att han inte fick återkomma inom 6 månader.

Så återstod utklarering hos tullen. Jag var ju välkänd där, vet inte vilken gång i ordningen jag besöker dem. Inte utan problem här heller. Immigration hade snott tullpapperet! Ett telefonsamtal bringar klarhet. Så var det då pistolen – jo, den levereras plomberad ombord! Vi har nu 24 timmar på oss att avsegla. Det har regnat och blåst från sydväst hela dagen, så hoppas att tidsfristen räcker för att få uppklarning och sydvind. Jag ser verkligen inte fram emot en ny runda med myndigheterna här, det har varit det mest byråkratiska och krångliga hittills på hela resan. Jag vill inte skylla på personalen, jag har ju lärt känna många av dem personligen och de är alltid vänliga och trevliga. Men de stackarna sitter ju fast i en gammal stel byråkrati. Vinden avtar framåt kvällen, men det lilla som är kvar kommer fortfarande från sydväst.

Tisdag 12 augusti. Det är en lugn morgon. Barometern är fortfarande låg, men lågtrycket har dragit ner åt sydost, så det är antligen klart att lämna Fiji. Jag är inne på RSYC och hämtar Noel och morsar på Bob Page. Jag lovar att ringa hans dotter i Brisbane. Klockan är 09.15 när vi drar upp ankarna. Vi går förbi "Renica II" och hälsar på Reidar innan vi motrar ut mot revöppningen i en sydvästvind på 5 m/s.

Puhh – Nu gäller Noumea - cirka 775 sjömil västerut!!

Fiji-Nya Kaledonien

Suva-Noumea

Det är tisdag 12 augusti och vi skall antligen lämna Suva. I besättningen ingår nu "dansk-aussien" Noel Lumby, i stället för Birgit. Nästa anhalt är Noumea på franska Nouvelle Calédonie, som vi bör nå inom en veckas tid.

Sedan vi sagt "hej då" till Bob Page på "Worrinya" och i förbifarten morsat på familjen Lohne på "Renica" motorseglar vi för att komma förbi söder om ön Mbenga. Vädret har stabiliserats efter ett par dagar med hårda vindar, det är nu sydväst cirka 5 m/s sek. Det mesta av utrustningen verkar fungera bra med ett par undantag. Det är utbordarn till jollen som vägrar starta, men den skall vi förhoppningsvis inte behöva använda på ett tag. Så är jag bekymrad över att mottagningen på kortvågsradion

Jag lyckas höra vädersändningen från NZ tillräckligt bra för att få underlag till en prognoskarta. Det ligger ett högtryck mellan Brisbane och Nya Kaledonien, så det skall väl bli ännu lite stabilare. Dock väntas sydvästvind åtminstone ett dygn till.

Jag sätter upp en antenntråd för "Sonyn", den extra mottagaren jag har med. Det är dock lika tomt på banden även på den apparaten endast några starka rundradiostationer kan höras.

Jag lyckas ta emot en väderanalys och är precis spåfärdig när jag ritat kartan. Den visar högtryck västerut och tätt mellan

Jag kan trimma in på västlig kurs och Miss My håller kursen med 4 knops fart hela

Fredag 15 augusti. Vinden har minskat något och vridit åt sydost, allt enligt prognosen. Vi kan gå ner på 240°, som pekar åt rätt håll. Dyningen från syd är hög och bromsar upp. Jag är otålig över den långsamma framfarten, så jag startar motorn på morgonen. Luften är kall, det gäller att pälsa på sig i tropikerna! Den visan känner jag igen, precis som vi hade det bortåt Tonga. Noel hade en del brödfukt med sig men den är nu grön av mögel, så bara att kasta. Även en del

vanligt bröd får offras, så jag borde egentligen baka nytt idag. Det får dock vänta tills havet lugnat ner sig. Vinden står på frisk hela dagen. Det blir segling igen, men blött och jobbigt.

Middagsposition: S 18° 51' / E 173° 30'. Dygnsetappen är måttliga 106 sjömil. Jag värmer ärtsoppa till middagsmål men pannkakorna får anstå. Jag tar in rev nummer två på storen och blir förståss åter genomblöt. Missen stånkar nu på med 6 knop och håller kursen hela natten och vi försöker sova på våra fripass, så gott det går.

Lördagen fortsätter med i stort sett samma blåsande men det går att hålla kursen mot Ile Maré, sydost om N Kaledonien, utan att behöva gå på "bondkryss". Vi gör en dygnsetapp på 145 sjömil, vilket ju är positivt i blötan och kylan. Barometern stiger snabbt under dagen, också ett positivt tecken. Så lyckas jag få radiokontakt (QSO på "radiotiska") med Birger borta i öknen, det var ett tag sedan sist. Bruset på radiobanden är dock fortfarande irriterande starkt.

Man skall ju inte ropa hej för tidigt, isobarerna verkar närmast dra ihop sig frampå lördag eftermiddag. Vi blir båda ordentligt duschade i sittbrunnen. Noel lyckas värma en burk spagetti med köttbullar och en burk blandad frukt till efterrätt. Direkt efter middagen kommer en rejäl överhalning, hela innehållet i kryddhyllan far över till radiohörnan plus kaffekokaren med vatten i! Tidigare hade senapsburken farit iväg och gått sönder och nu får vi torka soya. En del soya kom på sjökortet jag nu navigerar på och förorsakade en massa "discoloured water".

Söndag 17 augusti. Vi har fortfarande hög sjö men vinden har vridit ytterligare, så vi går för halv vind, senare "akter om tvärs". Solen tittar fram mellan molntrasorna men det hjälper inte mycket. Det är fortfarande kyligt. Ännu mer vind kommer, klockan

13.00 tar jag ner storen helt och vi gör 5.5 knop för bara kryssfocken. Vindroret har svårt att ensamt klara styrningen men tillsammans med "Karlsson II" går det bra. Satnaven är en välsignelse, det hade varit svårt att jobba med sextanten i den här sjörullningen. På långvågsbanden är det också knasbara brus och en massa underliga signaler hörs när jag försöker använda radiopejlen. Så småningom hörs dock radiofyren på Ile Maré.

Middagsposition: S 20° 18' / E 169° 11'. Senaste dygnet har vi tillryggalagt 147 sjömil. Det är ju en tröst i blötan att det går bra undan.

Måndag 18 augusti. Vi passerar Ile Maré på natten, ön är synlig på 5 sjömils avstånd om styrbord. Det är snart fullmåne så natten är ljus. Vinden ligger på sydost och rörelserna är lite lugnare. Vi närmar oss stadigt Havanna Pass söder om huvudön. Seglingsbeskrivningarna varnar för oroligt vatten med ibland våldsamt sjö i detta pass, speciellt vid lågvattenström ut ur passet.

Vi siktar planenligt kusten av huvudön, Grande Terre, på cirka 20 sjömils avstånd. Regnbyar drar upp igen och försämrar sikten. Fyren Passe de Goro vaktar vid nordöstra "inloppet" till Havanna Pass och

vi upptäcker de vita blinkarna var 4:e sekund i god tid. Goro är ett 85 meter högt koniskt marmortorn som står mitt ute i vattnet lite utanför ön. Havanna Pass klaras utan alltför våldsam ström och efterhand har vi behagligare segling i inomskärsleden upp mot Noumea. Kusten verkar öde ingen bebyggelse syns. Med undantag av ett fåtal palmer är bergen kala.

Vi hinner inte upp till Noumea som planerat under dagen, så vi planerar ankring halvvägs upp från Havanna Pass i en bukt som kallas Baie Ngo. Vi går in nära en gammal kajplats. På norra sidan finns tydligen en boplat och på sydsidan syns rester av ett terrasserat dagbrott. Den första människa vi ser är en gubbe som sitter vid stranden. Han vinkar avvärjande och det är befogat, för strax därefter får vi bottenkänning då vi försöker ankra. Det finns korallhuvuden som inte syns så bra så vi backar undan och går ut till vikens inlopp. Där droppar vi för säkerhetsskull två ankare då det kommer kraftiga vindstötar nerför bergen och snor runt. Det lugnar sig dock och vi får tillfälle att äta middag i lugn och ro på ett bra tag. Knäckebröd, sardiner och en Skåne följt av ris och kyckling.

Jag gör ett försök med radion och hör Gillis i Tingsryd svagt. Jag tror att han uppfattar att jag är med, men det går inte att etablera kommunikation.

Så är det tisdag 19 augusti. Vi har haft en lugn natt och har kunnat sova ut ordentligt. Ankarna har fastnat i korallen, inte helt överraskande. Vi kommer loss efter en del slit och utan att behöva bada.

Svag och växlande vind betyder blandad segling och motorgång upp mot Noumea. Jag försöker anropa Noumea Port Control på kanal 16, men inget svar. Fortsätter in mot gästhamnen, där jag upptäcker "Heather Maria" vid kaj. Patrick som äger

den orangefärgade skutan, är en lite udda Nya Zeeländare som jag träffat på tidigare och som tycks ha ständiga problem med sina olika och växlande besättningsmedlemmar. Vi lägger till i "jaktklubben" bredvid Patrick. Det är skönt att känna fast mark under fötterna efter en skumpig och blöt etapp.

På Nya Kaledonien

Nouvelle-Calédonie är Frankrikes största översjöiska territorium och har drygt 200 000 invånare. Landets urinvånare, "kanakerna" är melanesier och kom till ön redan cirka 4000 år f.Kr. Spanska sjöfarare nådde ögruppen på 1500- och 1600-talen, men det var James Cook (vem annars?) som först namngav den 1774.

Napoleon III lät annektera ögruppen 1853 och i likhet med England och Australien användes huvudön fram till 1920-talet av Frankrike, som straffkoloni. Kanakerna har länge kämpat för självständighet och under 1970-talet ägde våldsamma uppror rum. Oroligheter förekom även inför valet 1985 och Frankrike sände 3000 gendarmar för att hålla ordning på ön. Det har nu lugnat ner sig och Kaledonierna har accepterat den franska överhögheten. Trikoloren är givetvis den officiella flaggan men kanakerna har sin "oberoende" symbol.

Idag är huvuddelen av innevånarna i Noumea-området av europeiskt ursprung medan melanesierna är i majoritet längs östkusten. Ögruppen står nu för ungefär 40% av världens nickelfyndigheter.

Väl inne i Noumea tar Patrick emot våra linor och det blir ett glatt återseende. Han har mycket att berätta, bland annat om en fijiansk besättningsman som stulit och förstört ombord och som nu jagas av polisen.

Jag anropar "Noumea Radio" för att få kontakt med tull och immigration. Tullgubbarna kommer snabbt, det är ett par trevliga fransmän. Vi sitter och snackar en stund och sedan kör de mig till immigrationskontoret. Tyvärr finns ingen hemma, så det blir en lång promenad tillbaka. Jag växlar ut en del pengar. Noel är ju pank, så jag lånar ut 50 AUS\$ till honom, med en känsla av att jag nog inte får se dem igen... Till posten för att hämta en massa brev men besvikelse, det finns inte ett enda!

Immigration kommer så småningom till båten och det är inga problem med myndigheterna så här långt. Går så till seglarklubben för att betala hamnavgift, det är fritt första veckan, så det räcker till en skön dusch och ett par öl tillsammans med Patrick och hans NZ-kompis. De avser gå mot Brisbane om ett par dagar.

Onsdag 20 augusti i Noumea. Varmt och soligt, alltså en utmärkt tvätt- och torkdag.

På eftermiddagen tar jag åter en promenad till posten. *Nu* finns ett brev från Birgit och det har legat här sedan 6 augusti. Den långa ligg tiden medför kostnad för att lösa ut, dyrare än portot från Sverige!! Så plötsligt har radiokonditionerna förbättrats! En ny bekantskap dyker upp, Nils SM7ANB. Även Pelle i Sollentuna hör av sig så Birgit bör ju få åtminstone någon påringning.

Jag hade tänkt utnyttja torsdagen för att plocka ut allt från förpiken för tork- och städning. Tyvärr mulnar det redan på morgonen – och snart kommer regnet. Jag gör ett försök att baka sockerkaka. Hittar emellertid inget bakpulver, så försöker med sodiumbikarbonat. Resultatet blir inte helt lyckat, det smakar beskt.

Fredag kommer med regn, regn. Inte mycket man kan företa sig utom att läsa och studera sjökort inför nästa etapp. Räknar med att kasta loss någon gång i början av nästa vecka. Jag tar mod till mig och gör en provianteringsrunda i stan. Bland annat hittar jag bakpulver så nu blir baket lyckat!

Ett högt tryck finns bortåt Australien, som skall röra sig hitåt, så det skall bli vackert några dar framöver. Den visan har jag hört förut på vägen hit, så jag ropar inte hej.....! På lördagen blir det dock efter hand uppehåll, så nu åker prylarna i förpiken ut. Det verkar blött vid en del skruvhål på styrbords främre skotskena, så vi hjälps åt att skruva loss skenan. Det är 30 genomgående skruvar och tätar med Thioflex. Man kan alltid hoppas att det hjälper.

Jag har tittat på priser för en guidad buss-tur på ön, men fann dem avskräckande. En tretimmars stadstur runt Noumea går lös på cirka 300 SEK, för att inte tala om en heldagstur. I stället "gör" jag Noumea under söndagen genom att åka kring med lokalbussar. Bland annat ser jag det stora nickelsmältverket strax norr om staden.

Det är hörnpelaren i Nya Kaledoniens ekonomi. Där finns till synes moderna bostadskvarter för kanakerna. Jag ser politiska slagord på väggarna men märker ingen ovänlighet från kanakernas sida. De ser förmodligen att jag är turist och troligen är dessa arbetare relativt välbeställda och därför inte alltför militanta. Söndagsverksamheten tycks utgöras av bilåkande eller boulespel. Jag ser även damer i långa färgrika klänningar spela cricket, detta brittiska överklassspel!!

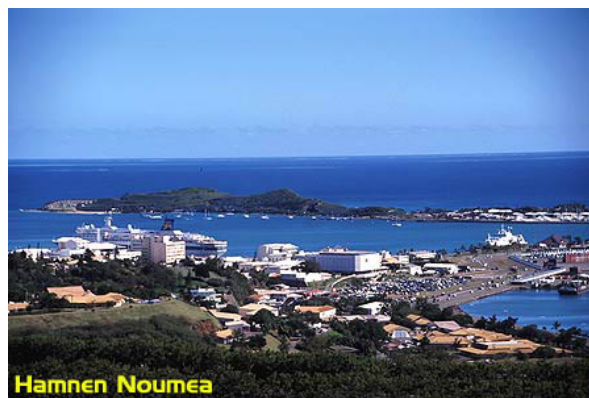
Tillbaka till båten för att komplettera vatten. Jag drar ut en slang och instruerar Noel att hålla koll på vattenflödet medan jag gör en snabb avstickare till en kanadensisk båt för att få en del information om Brisbaneområdet. De hade legat upptagna på Monty's Marina i Caboolture, som jag tidigare hört talas om. Bra uppläggningsplats, men dyrt för tjänster i övrigt.

När jag återkommer till vår brygga ser jag Noel strosa omkring helt bekymmerslöst medan vattnet fortfarande rinner. Fullt i tanken givetvis och översvämmat nere i stuvutrymmena i kölen. Båda batterierna är dränkta! Min första tanke är att göra som Patrick, sparka iland odugliga besättningar! Nu får det stanna vid ett antal väl valda ord och att sätta Noel i arbete med att svabba och torka upp. Batterierna verkar som väl är ha klarat doppet förvånansvärt bra. I varje fall får jag igång motorn med startbatteriet.

Jag har en pratstund med Patrick, som fortfarande ligger kvar. Jo, han har nu bara en fijian kvar, "kompisen" har lämnat frivilligt under dagen. Den gode P är ute i blåsväder igen och vi konstaterar båda att det är ett lotteri att få tag i bra besättning. Jag är ganska trött på Noumea vid det här laget och beslutet är: avgång imorgon måndag. Vi "ombaserar" till stadshamnen, Baie de Moselle, för att ha ett bra utgångsläge för utklareringen.

Måndagen 25 augusti. Det är en månad sedan Birgit reste hem och tiden går fort. En solig dag och jag knallar omkring till Customs, Immigration och Port Captain i nu nämnd ordning. Lätt utklarering. Tullgubbarna kommer ner till båten med pistolen, den behöver inte förseglas som på Fiji. Jag hinner också med en runda för att komplettera proviant och motorolja. Fy, vad dyrt, det är ju nästan svenska priser!

Avgång prick 12.00, som vi tänkt. Vi mottrar ut för att gå genom revet vid Améede fyr. Framför oss: cirka 830 sjömil till Brisbane, vilket bör klaras på cirka en vecka.

Måndagen 25 augusti. En vecka, så när som på en dag, har Miss My legat i Noumea. Jag tror att hon liksom jag tycker det är fullt tillräckligt. Även Noel är otålig på att komma iväg. Nu är det Australien som hägrar och där väntar mycket att bestyra. Främst gäller det uppläggning innan sommarperioden inträffar. Den innebär risk för tropiska oväder i de norra delarna av kontinenten. Det finns därför två huvudalternativ för långseglarnas "översomring": Nya Zeeland eller södra Australien. Eftersom jag avser åka hem under det kritiska halvåret väljer jag Australien. Hade Birgit varit med skulle vi säkerligen valt att stanna kvar och gått till NZ.

(fortsättning följer i nästa nummer)